

אנשי המסעות של הקהל, המתחברים, כשגבס אל הקיר עינם הפקודה של שלמה אד

המעמד

ששת הנכרים והנערה האחת שבעה שולחנות מבהיקים בל הצחיק שפרץ לעתים קרובות רציני מאוד: המאבק על התוא שפני הקהל שפעו עליצות וצ והחלטה נחושה להגיע אל היחידים ששמרו על קור-רו חלוקת הפרסים, היו אנשי הנ על המשתתפים מגבם. מת מלוא הקימור, כמרבית חברי רחנפול (למעלה, ימין) שהי

..באתי, אכתי

הציץ מן החרכים, השתדל לא ל מזלג. היה זה עבורו טיפ במרכז נראה הכדורגלן יצח

הקהל

לאולם המשתתפת היחידה בתחרות: נערה גבוהה מעוגלת איברים, כוכבה בנאליאל (שער), גגנת מחיפה, אשר הגיעה לחלי אביב כדי להשתתף בתחרות. היא היתה גם היחידה בין המשתתפים שתחרות זו לא היתה ראשונה בשבילה: היא ניצחה בתחרות מעין זו, לפני שבע שנים, באוראן שבאלג'יר. העיר אחד מן הקהל לחברו: "אותה לא הייתי מעיז להזמין לארוחת ערב!"

צלחות והצלחות. שלמה אדיר, מנהל המבצע, לקח את הפיקוד לידי, בעוד ש שלום כהן, ראש מערכת העולם הזה, לקח לתוך שלו את המיקרופון. המתחרים, רעי בים כזאבים, נכנסו אחד אחד למקום התחרות, תפסו את מקומותיהם בשורת השולחנות, חכו יחד עם הקהל לצלחות ולהצלחות. תקנות התחרות הוכרזו בפומבי: האדם שיאכל את המספר המקסימלי של מגות תוך שעה אחת, יחז עם צלחת מרק וחמש פיתות, יזכה בתואר אלוף האכילה של ישראל 1963. למשמע האות בתיאבון, נפלה דממה. המלצרים הגישו, בזו אחר זו, את המנות, שעוררו, בשעת היעלמן בפיות המשתתפים, צחוק רם של קהל הצופים, אך גם אכזבה קלה: במקום תבשילי פאר, ממחסני השוק השחור, להם ציפו אחרי תעמולה מסויימת של עתונות מסויימת, היו המאכלים מורכבים על טהרת הצנע, כללו רק כמות קטנה של בשר, שהוקצבה במיוחד עליידי המפקח על המזונות.

המשתתפים הרעבים צללו לתוך צלחותיהם, סיימו תוך חמש הדקות הראשונות שלוש

(ראה שער) "הלאה!" אמר ד"ר כארו, הרופא הראשי של המכביה, בעל שיער אפור, אך פנים צעירות, שזופות וספורטיביות. הוא פתח את הדלת. בפתח ניצב צעיר רוה, בעל משקפיים עבות ושפם קצוץ. "התפשט!" הצעיר הסיר את חולצתו ואת גופייתו, הציג את חזהו השעיר לידי של הרופא. "נשום עמוק... הפסק לנשום... אמור א...". לאחר כמה דקות הכתיב הרופא למוכירה: "שם: איתמר רוזנטל; גיל: 27; גר: בה: 1.76 מטר; משקל: 71 קילוגרם; לב וריאות: בסדר; לחץ דם: 135/70. לא היתה זו לשכת גיוס צבאית. זו היתה הבדיקה הרפואית של המשתתפים בתחרות האכילה הארצית, שנערכה בשבוע שעבר בר קפה כנרת בתל-אביב, מטעם העולם הזה.

עד כל צרה, כריכים. שעה שלמה נותרה לאיתמר עד להתחרות עצמה. הוא הביט בשעונו: כן, יש לו זמן כדי ללכת ולחטוף שחיה קלה בים הסוער. הגשם הסוחף לא הפריע לו. הוא חזר כעבור שעה, רענן ולחשיער, פילס לו בקושי דרך בין המוני המסתכלים שצבאו על פתחו של קפה כנרת. על כל מקרה שלא יבוא הביא אתו הבילת כריכים, עטופה בנייר. הגשם זירוף, אך הקהל לא נרתע. הוא התבונן בלהיטות דרך דלתות הזכוכית אל תוך האולם, המואר בעשרות מנורות-ענק של חברות ההסרטה והטלביזיה השונות. חיכה במתיחות לשעת האפס. התלהבות הקהל הגיעה לשיאה כשנכנסה

היה בעצמו מועמד רציני לתואר — אילו היה מח לט להשתתף בתחרות.

הטבח